Ч. 245. Четвер 31 жовтня (13 падолиста) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввх на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З ради державної. — Страйк у Франциї.)

Політична ситуация — як пишуть з Відня — має бути в найвисшій степени напружена. Говорять о відроченю палати на довший час. Виголошена на вчерашнім засіданю палати промова дра Кербера не довела до поліпшеня ситуациї, але прояснила єї і прискорила розвязане кризи. Точкою тяжести кризи є новий закон військовий, т є. предложене о збільшеню континґенту рекрута. — Др. Кербер мав заявити, що він готов уступити, коли би показала ся можливість утвореня парляментарної більшости і опертого на ній коаліцийного кабінету. Те саме др. Кербер мав заявити Цісареви на послідній авдиенциї. — Становище Селя також має бути сильно захитане з причини поважної опозициї в соймі против нового закона військового. В поінформованих кругах політичних говорять, що сойм рішучо відкине предложене в теперішній єго редакциї.

Вчера відбуло ся в палаті послів дуже бурливе засідане. Перший заколот в нарадах настав, коли по відповіди президента міністрів дра Кербера почали сварню социялісти з антисемітами. Ішло їм о віденьскі вибори до долішно-австрийского сойму, в котрих, як звістно, здобули антисеміти всі мандати з міста Відня. Крик в палаті був такий великий, що президента палати, котрий заєдно дзвонив, не було нічого чути. Перерва в нарадах тревала майже пів години. — Другий раз зчинила ся буря, коли о год. $3^1/_2$ по полудни повстав др. Кербер, аби забрати голос. Тепер підняли крик чеські радикали, не хотячи президента допустити до голосу. Отже били в столики кулаками, пересували з тріскотом засувки і безнастанно верещали. Вкінци коли по 5 мінутах трохи втихомирило ся, почав промовляти др. Кербер. Говорив так голосно, що в цілій палататі було єго добре чути. Бесідник обговорював насамперед економічне положене держави і висказав надію, що відносини в будучности уложать ся користнійше. Що до австроугорскої угоди, хоче правительство довести єї в як найкоротшім часі до успішного кінця, аби дати державі спокій і причинити ся до піднесеня краєвої продукциї, що є першим услівєм поліпшеня економічного положеня. Про справу ческо-німецкої угоди висказав др. Кербер гадку, що угода та конечна і що правительство докладає всіх сил, аби до неї довести. Правительство хотіло би також управильнити справу язикову в Австриї, однако стрічає в тім великі перепони і опір поодиноких народностий. Австрия не єсть одноцільною державою під взглядом національним і тому не може мати ніякого державного язика. Однако на кождий спосіб, мусять бути увзгляднені жадання армії що-до язикової одноцільности і не можна також вимагати, аби зверхні власти укладали ся так, як того жадають поодинокі народности. Конечний єсть також один язик в деяких галузях адміністрациї. Бесідник скінчив заявою, що правительство мимо всіх трудностий і перепон, не відложить вже справи управильнення язикових відносин в державі і надіє ся завести в тій справі лад і спокій. — На тім перервано дискусию. Відбули ся ще доповняючі вибори до кількох комісий і відчитане наглячих внесень, а відтак президент палати о годині 5-ій по полудни закрив засідане. Слідуюче засідане назначено на нині рано. — Бесіду дра Кербера приймила більшість палати дуже прихильно, з вимком ческих радикалів, котрі старали ся перериватя єї.

В наслідок письма француского социялістичного посла Жоре президент міністрів Комб звернув ся до товариства властителів копалень в Кармо з предложенем, аби то товариство схотіло безпроволочно приступити до переговорів з послом Жоре і з мером в Кармо в справі домагань робітників. Комб звернув увагу на те, що инші копальняні товариства приступили до переговорів з делеґатами робітників.

15

ПОДОРОЖ по СИЦИЛІЇ.

(Після Тайнерта, Шинера, Брокка і др. зладив К. Вербин.)

IX.

Малярия. — Суспільна хороба Сицилії: маффія. — Каморра. — Суспільні відносини на Сицилії в старині; богатство і нужда в теперішних часах.

(Дальше.)

По такім вступі заводить ся межи начальником каморри (капо) а рекрутом (реклюте) така зовсім після приписаної форми розмова:

Капо: Головою єсть ваш капо (тут каже він своє власне імя, а всі другі на знак почести прикладають руки до криси капелюха і нїби салютують по войсковому); але вам не треба бояти ся, бо ви хочете самі приступити до товариства.

Реклюте (здоймає капелюх, і склонивши голову та зложивши спущені руки одна на другу, приступає близше): Коли ваша ласка, то скажіть мені, чи на отсих сьвітлих зборах суть мої прихильники.

Капо: На отсих сьвітлих зборах, я та ще й шістьох других, єсьмо вашими прихильниками, і ми могли би стати вашими братами.

Реклюте: Коли так, то з повною почестию складаю поклін моїм нинїшним прихильникам а пізнїйшим моїм братям, скоро покажу ся їх достойним.

Капо: Накрийте голову.

Реклюте: (накриває голову і підносить єї сьміло в гору). Не знаю, як подякувати голові товариства і шістьом другим старшинам за ту честь, ще мені вільно перед ними накрити голову.

Капо: А тепер кажіть виразно: Длячого ви зважили ся нас скликати? Чого вам треба?

Реклюте: Моє серце показало мені дорогу до сеї хати, щоби вас спитати, чи в отсім сьвітлім „товаристві покори“, знайде ся місце для мене, так, щоби я вам і отсим моїм старшим не станув на перешкоді.

Капо: З волі присутних подаю вам до відомости, що хоч ви й уважаєте себе за здібного належати до нашого товариства, то ми не такої гадки і уважаємо вас за нездібного.

Реклюте: Я то розумію, що товариство уважає мене за нездібного, бо оно не знає моїх намірів; але коли ви всі, що тут зібрані разом, позволите мені належати до сьвітлого „товариства покори“, то я вам докажу, що годен сам один дати собі раду хоч би і з цілою полїциєю.

Капо: За призволенем присутних подаю вам до відомости, що я вас за двох образив і що ви за трох мусите боронити ся. Ну, чого ще вам треба? Говоріть виразно.

Реклюте: Я хотів би поцїлувати всіх присутних, почпнаючи з правого боку до лівого. (По сих словах цілує він в руку насамперед тих, що сидять з правого боку коло начальника, відтак тих, що сидять з лівого боку; за першим разом цілує начальника в праву руку, за другим разом в ліву.)

Капо: За призволенем присутних приказую вам відповідати: Длячого ви поцїлували мене два рази? Може ви уважаєте мене за яку бабу?

Реклюте: Я поцілував вас двічи, щоби ви віддали свій голос раз правою рукою а другий раз лівою, та и длятого, що ви високий достойник, вибраний товариством, щоби признавати право тому, котрий на то заслугує, а карати того, кому належать ся кара.

Капо: Чогож ще хочете від сего товариства? Кажіть виразно.

Реклюте: Хочу знати, а все лиш з вашої ласки і прихильности, чи межи членами „молодшого товариства“ (т. є. найнизшого відділу каморри) єсть який, що стоїть „поза службою“ (значить ся, такий, котрого товариство укарало), або такий, що сидить „під ключем“ (значить ся, в арешті).

Капо: Під ключем нема анї одного, але поза службою єсть трох.

Новинки.

Львів дня 12-го падолиста 1902.

— **Конкурс на посаду окружного лікаря** в Тлустім розписує рада повітова в Заліщиках з речинцем до 1 грудня 1902. З посадою получена платня 1000 К і павшаль на об'їздки в висоті 800 К. Убігати ся о се місце можуть д-ри медицини, що знають краєві мови і мають що найменше 2-літню практику в заводі лікарскім

— **Важне для катихитів і тих, що учать релїгії в народних школах.** Третю часть практичного провідника для катихитів, в котрій поясню́є ся наука релїгії для 5 і 6 степеня зглядно для 3 і 4 кляси народних шкіл, можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цінї 2 К 40 сот., з почтовою пересилкою о 20 сот. більше. Першу і другу часть тої книжки можна набути рівнож в згаданих книгарнях по цїнї 2 К 40 сот., а з пересилкою почтовою о 20 сот. більше.

— **Проґрама концерту „Стрийского Бояна“,** котрий відбуде ся в четвер 13-го н. ст. падолиста під управою о. Ост. Нижанковского є слїдуюча: 1. Шуман: „Цигани“ хор мішаний з фортепяном. 2. Н. Вахнянин: „У снї я снив“ хор мужеский з фісгармонїєю. 3. а) Лисенко: „Ой один я один“, б) Gall: „Ach dziwnie drży“, сопранове сольо панї Маєрової з фортепяном. 4. Бортняньский: „Скажи ми Господи кончину мою“, хор мішаний з фісгармонїєю. 5. Сольо скрипка з фортепяном пп. Паньків і Ґертнер. 6. О. Нижанковский: „Нова Січ“ хор мужеский з сольом баритоновим. 7. а) Godard: „Berceuse“, тріо на мецосопран, скрипку і фортепян панї Маєрова пп. Паньків і Ґертнер; б) Noskowski: „Stach“, сольо-сьпів панї Маєрової. 8. Січиньский: „Лїчу в неволи“, хор мішаний з фортепяном. — По концертї комерс. — Чистий дохід призначений на „Народний Дім“ в Стрию

— **Огонь.** Дня 3 падолиста о 1 годинї по півночи вибух огонь в Східници в хатї Вольфа Бакенрота і знищив цїлу хату і склеп того-ж самого властителя. Цїла шкода виносить 65.000 К. Дім був обезпечений на 3.601 кор., а склеп на 36.667 кор. Причина огню доси не звістна.

— **Найбільші ґарнїзони Австро-Угорщини.** Віденъ як столиця держави є найбільшим єї ґарнїзоном з $25^{1}/_{2}$ баталїонами, 10 ескадронами, 22 батериями, 11 компанїями кріпостної артилерії і 5 баталїонами краєвої оборони. В Будапештї стоїть 18 баталїонів, 6 ескадр., 18 батерий, 4 комп. кріпостної артилерії і 5 комп. піонїрів, відтак 3 баталїони і 3 ескадрони краєвої оборони. Третим найбільшим ґарнїзоном в Австрії є Львів, що містить в собі 14 баталїонів, 6 ескадр., 11 батерий, 3 баталїони та 3 ескадр. краєвої оборони. Відтак слїдують після чисельности войскової залоги: Прага, Ярослав (8 баталїонів, 3 екадр., 3 батерії, 1 комп. кріпостної артилерії і 2 батал. краєвої оборони), Оломунець, Ґрац, Берно, Терезієнштадт, Темешвар, Кенїґґрец і Аґрам. В трох найбільших ґарнїзонах командантами міста є ґенерали, у всїх прочих „Platzcommandant-ами“ є штабові офіцири. Найбільшими кавалерийними ґарнїзонами (числячи краєву оборону) є Штокерав з 12, Віденъ, Краків і Вельс з 10, Львів і Будапешт з 9 і Нїредьгаза з 8 ескадронами. Ґарнїзони найсильнїйші в технїчні войска мають Корнайбурґ з 12, Перемишль з 10 і Кльостернайбурґ з 7 компанїями.

— **Концерт „Соколів“ в Бродах.** Дня 16. н. ст. падолиста 1902 р. в недїлю відбуде ся в Бродах, в сали музичного товариства музикально-вокальний концерт заходом товариства ґімн. „Сокіл“ у Львові, при ласкавій участи Вп. п. З. Туркевичевої, Всеч. о. Е. Купчиньского і Вп. п. О. Бережницкого, зі слїдуючою проґрамою: 1) Людкевич: „Поклик до братів Славян“, хор в супроводї фортепяна, відсьпіває хор „Сокола“. 2) Лїст „Le Carneval de Peoth“ фортепянове сольо: п. З. Туркевичевої 3) а) Вахнянин „Молодї сни“, б) Вальдмайстер: „Пращай“, відсьпіває хор „Сокола“. 4) а) Сарасате: „Reverie“, б) Млинарский: „Berseuse slave“: скрипкове сольо п. З. Бережницкого. 5) „Народні пісні“ відсьпіває хор „Сокола“ 6) Шевченко: „Кавказ“ — декламация п. Б. Г. 7) Мендельзон: „Весна“ відсьпівають пп. С. і В. 8) Пашінґер: Herz mein Herz, warum so traurig — гра на гарфовій цитрі — о. Е. Купчиньского. 9) Корженко-Ярославенко: „Сокільский гим“ — відсьпіває хор „Сокола“. — Початок о 7 год. вечером. По концертї відбудуть ся „Вечерницї з танцями“ заходом руско-україньського касинового товарпства „Основа“ в Бродах. Вступ лише за запрошенями. Хто би єще запрошеня не одержав, а бажав би собі бути на вечерницях, зволить ласкаво віднести ся до Вп. Герасимовича, ц. к. адюнкта судового в Бродах.

— **Страшна сцена** на віденьскій клїнїцї для божевільних. На віденьску клїніку для божевільних привезено недавно тому якогось немолодого приватного урядника П. Ф., котрий зійшов був з розуму. Хороба єго була того рода, що вже не було для него виходу. Від часу до часу дїставав нещасливий страшних нападів, по котрих приходило таке ослаблене, що він не міг вже рушити ся. Недужого уміщено длятого на такій постели, що виглядає як би яка велика зелїзна клїтка. Оногди дїстав нещасливий знову нападу: почав страшно кричати і вити, вхопив за зелїзні штаби своєї постелї і став ними трясти та бив ногами і рукаму так страшно довкола себе, що аж показала ся потреба єго звязати, щоби собі чогось не зробив. Але то не легка була робота. Зі страшенною силою нещасливий відкинув від себе раз і другий дозорців, котрим аж по великих трудах удало ся божевільного звязати. Нараз чують лїкарі і дозорцї, як звязаний заскреготав страшно зубами, а з уст єго поплила кровава піна; ба, не лиш піна але й куснї тїла зачинають випливати з уст. А то божевільний гризе свій власний язик і куснї з него то випльовує, то поликає і ще говорить: О, який смачний! Тота навіть на психіятричній клїнїцї віденьскій небувала сцена звела в однїй хвили всїх лїкарів до божевільного і они старають ся не дати єму себе самого калїчити; хотять дати єму лїку на спанє. Та дарма. Недужий як дика зьвірина кидає ся і хоче зубами зловити за руку, котра зближає ся до него. Лїкарі хотять всїлякими інструментами не допустити до того, щоби він відгризав собі язик, але не можуть того ніяк зробити. Нараз знов заскреготали зуби, з уст божевільного полила ся кров і він виплюв знову кусень язика. За кілька хвиль лишив ся з язика лиш той конець, котрого божевільний не міг вже засягнути зубами. Тогди зачав відгризати собі губи. Сцена була так страшна, що навіть лїкарі, котрі привикли до таких рі-

---

Реклюте: Позаяк товариство зібрало ся нинї, щоби зробити ласку, а не щоби судити, то я прошу вас і всїх отсих моїх старшин, щоби тих, що суть поза службою, покликати знову.

Капо: То добре. Товариство годить ся на вашу просьбу.

Реклюте: А я вам і всїм тут моїм старшинам дуже вдячний за ту радість, яку менї тим робите, що увільняєте моїх товаришів. А тепер прошу вашої ласки і милости, щоб ви подали менї до відомости „поводи“ (постанови) „молодшого товариства“.

Капо: Від сеї хвилї єсьте членом віддїлу „честних молодцїв“ (!) і будете належати до молодшого „товариства покори“, яке єсть в сїй части міста. Наше знамените і добре впорядковане товариство приписує вам, „честний молодче“: насамперед, щоби ви зі всїма любили ся; по друге, щоби ви слухали і віддавали честь начальникам і старшим віком; по трете, щоби ви у всяких спорах мирили своїх товаришів; по четверте, щоби ви без взгляду на власну користь підпирали каморру лиш для самих каморристів; по пяте, щоби ви нікому не зрадили того, що дїє ся в товаристві. А хто дїлає против тих „поводів“, той не лиш буде прогнаний з товариства, але ще й в міру своєї тяжкої вини може бути навіть на смерть засуджений.

Реклюте: Я приймаю ся того і прирікаю вірність та заявляю, що буду послушний всїм приказам моєї старшини.

Капо: Славно! Добре! Поклонїть же ся зборам і вийдїть!

Оттаким способом молодий урвитель дїстає титул „честного молодця“ і в єго хибнім поглядї настає кріпке і непохитне переконанє, що він вибрав собі найлїпшу дорогу до розумної пожиточної дїяльности. Він видїв, як ті люди, що так строго єго випитували, опісля усьміхали ся до него; в словах формальної церемонії чув він лагідність і батьківску прихильність і молодий урвитель не чує ся вже самотним, він знає, що вже має об кого оперти ся, тїшить ся з того і зі сльозами вдячности в очах та з чувством гордости в груди виходить з комнати, до котрої доси не мав приступу. Він тепер вже знає, що значить щось на сьвітї.

І так настає для него час всїляких пригод; в єго загорілім мозку родить ся гадка о великій важности своєї особи і для него тогди житє і смерть однаково милї. Коли вскорі по тім заведе з кимсь яку суперечку і пробє єго ножем, то має вже де так сховати ся, що єго ніхто не знайде, бо єго товариші кождої хвилї і на кождім місци дадуть єму поміч. Коли же дїстане ся в руки полїциї, а та замкне єго до арешту, то єму і там буде добе, бо всї другі арештанти будуть єго бояти ся, будуть єго поважати, постарають ся єму о карти і о ніж, а він тут відбуде висший курс злодїйско-розбишацкої науки, а коли опісля втече або єго пустять на волю задля браку доказів єго вини, то він буде міг зложити „велику пробу“ своєї здібности перед членами товариства і буде авансувати на висший степень.

Але хоч би такому каморристї прийшло ся й роками сидїти в слїдчій вязници, то єго товариші не забудуть на него і не опустять єго; они будуть старати ся всїлякими способами подавати єму поміч і остерігати перед хитрощами полїциї і слїдчого суду. Щоби ту цїль осягнути, то каморристи старають ся о то, щоби удержати звязь межи членом, що сидить в арештї, а тими, що суть на волї. Буває навіть і так, що якийсь із членів удає умисно, що допустив ся якогось малого злочину, щоби єго невинно замкнули до арешту і він там міг зійти ся зі своїм товаришем та повідомити єго о тім, як стоїть єго справа і коли має розпочати ся процес та як він має боронити ся. А коли вже нема иншого способу, то навіть сьпів мусить станути в пригодї. Був такий случай, що кількох каморристів стануло собі недалеко арешту, в котрім сидїв їх товариш, і засьпівали собі голосно, так щоби їх арештанти чули, на око зовсїм невинну пісню. Ніхто не був би здогадав ся, що в тій піснї містять ся слова остороги. Громадка людий, котрих ніхто не був би підозрівав о якусь звязь з кріміналом, сьпівала на весь голос: „Я довідав ся, що завтра дощ буде йти; що буде туча з блискавками й громами; втїкай до хати, а найлїпше зробиш“. А то значило: „Завтра поведуть мене перед суд присяжних; знайшлись сьвідки, що нароблять тобі лиха; май розум і будь осторожний.

Характеристичною чертою неапольских каморристів єсть і то, що хоч они против своїх виступають з цїлою строгостию, на властях і судиях присяжних не мстять ся, анї не старають ся погрозами їх застрашити; найважнїйша для них річ в тім, щоби власти і суди обманити і позискати сьвідків, котрі би фальшиво зізнавали. Сьвідок, котрий би зізнав правду, пропаде; шпіґуна і денунциянта убють, але судия, хоч би й строго судив, може бути безпечний, що єму нїчо не стане ся; каморристи шанують єго, бо кажуть, що він лиш сповняє свій обовязок.

Але досить сего; читатель чей вже буде мати докладний образ того, що значить маффія і каморра. Придивім ся тепер глубше тим відносинам на Сицилії, що викликали теперішний стан на сїм острові. Відносини ті мають глубше і загальнїйше значінє для кождого, хто інтересує ся більше житєм народним, бо можуть нам пояснити неоднї прояви суспільного і народного житя і в инших сторонах Европи.

* *
*

Неодному могло-би здавати ся, що деякі прояви в теперішнім суспільнім житю народів то зовсїм щось нового, що то наслїдки хиба

чий, не могли на то дивити ся. Наконець прийшло на недужого ослаблене, вже послїдне: божевільний полежав ще кілька годин мов неживий і остаточно помер.

Телеграми.

Відень 12 падолиста. При вчерашних виборах до долїшно-австрийского сойму з більшої посїлости вибрано 13 вірноконституцийних і 3 консервативних демократів.

Рущук 12 падолиста Король Кароль румуньский з міністрами Стурдзою і Братіяну прибув сюди вчера по полудни. Дожидав єго князь Фердинанд болгарский.

Турин 12 падолиста. Вибухли тут вчера великі студентскі розрухи з причини, що заряд увіверситету не хотїв увзглядн̄ити жадань студентів що-до лїпшого розміщеня їх в викладових салях. Студенти знищили входові двері до університету та побили професора Фано, розбивши єму носову кість. Виклади на увіверситеті застановлено.

Льондон 12 жовтня. Бота і Деляреи відбули вчера з Чемберлєном конференцию і дякували правительству за єго фінансову поміч для полудневої Африки.

Надіслане.

— **Движиму азбуку,** або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блїя до ужитку в школах народних набути можна в к р а є в і й в и т в і р ч о-гандлевій Спілцї приборів шкільних у Львові, ул. Паньска ч. 21 по зниженій цїнї 8 К за комплет.

— **„Як почуєш в ночи“** — твір музичний Дениса Січиньского, на тенор, в супроводі фортепяна (слова І. Франка із „Зівялого листя“), появив ся накладом „Музичного видавництва станиславівского Бояна“). Цїна 60 сот. (не 30, як хибно надруковано) Дістати можна в Чернівцях, в книгарнї Пардїнього.

— **Параця.** Такий єсть заголовок комедиї в 3 актах зі сьпівами, з під пера п. Льва Лопатиньского. Книжку сю можна дістати або у автора або у накладника п. С. Горука, площа Домбровского ч. 1. по цїнї 2 К за примірник. На почтову пересилку треба долучити 10 сот. За послїплатою не висилає ся.

теперішного ладу суспільного. Був би то зовсім хибний погляд, бо хто глубше вглянув в історию, той знає, що неодно то, що ми нинї уважаємо за щось зовсім нового, бувало вже давно, навіть дуже давно. Неодному може здавати ся, що н. пр. страйки, то щось зовсім нового, що то суть наслїдки теперішних відносин, тимчасом істория учить, що вже на 3000 лїт перед рождеством Христовим були страйки в стародавнім Єгиптї. Так само і бунти селяньскі на Сицилії, котрі там в наших часах досить часто повтаряють ся, були там вже в глубокій старинї. Та й розбишацтво на Сицилії не єсть нїчо зовсїм нового; оно було там вже в глубокій старинї. Щоби зрозуміти теперішні відносини на сїм острові, не від річи буде пригадати давні, а з того покаже ся зараз та важна й для инших країв і народів наука, що де робить ся велика мішанина народів, де кілька або й богато народів сходить ся разом, там нїколи добра не може бути, бо там нїколи не може обійти ся без гнобителів і гноблених. А так було на Сицилії з давен давна. Первістним народом були там Секелї або Секулї; опісля прийшли Фенїкіяни, пізнїйше Греки, наконець Римляни. Почавши від кінця римскої держави аж до сполученя Сицилії з Італїєю були там одні по других Вандали, Візантийцї, Сарацени, Нормани, Нїмцї за Гоґенштавфів, Французи та Іспанцї а наконець панували там Бурбони. Вже за римских часів були на Сицилії великі посїлости ґрунтові, посесори і чиншівники та гноблене селяньство і небезпечне розбишацтво. І тогди так само як нинї були селяньскі бунти а в них так само як і нинї грала велику ролю з однеї сторони крайна біднота з другої крайна темнота і забобонність.

Щастє хотїло, що істория про ті відносини і подїї в старинї дійшла аж до наших часів, а зберіг нам єї грецкий історик Позейдоніос, чоловік сьвітлий, котрий не лиш переповів то, що міг довідати ся від сучасних людий, але й сам інтересував ся дуже справою тих жителїв, що яко невільники працювали в службі чужих людий, що приходили на остров з цїлого сьвіта.

Грецкі оселї, з поміж котрих Сиракуза і Акраґас визначили ся найбільше, розвинули ся борзо і стали через торговлю та рільництво богатими. Вже за часів Тукідидеса було населене дуже перемішане. Кольонїстами були головно Йонцї і Дорийцї, туземні люди осїдали по містах, а чужі люди, що наймали ся на службу у войску, діставали також нераз право горожаньства по містах. Ґельон надав був 10.000-ам наймлених вояків право горожаньства в Сиракузї. Та мішанина причинила ся до того, що населене грецких міст на Сицилії прибрало було сильно непостійний і неспокійний характер. Від кінця четвертого столїтя пд. Хр. не могла удержати ся в Сиракузї віяка републиканьска управа і один тиран слїдував по другім.

Мимо внутрішних непокоїв та воєн з Картаґінцями міста аж до кінця пятого столїтя розростали ся та ставали дуже богаті а остров прибирав дуже борзо грецкий характер. Греки забрали були місцевим жителям їх землї та взяли ся були до рільництва, котре давало їм великі доходи. Сицилїйска пшениця була славна. Теофраст вихвалює землю в Мілє, котра давала трийцять зерен з одного. Аж до шестого столїтя вивозили грецкі міста збіже до материного краю, де єго було мало. Та й для Італїї була Сицилія шпихлїрем. Крім того розвинула ся тут була годівля овець і рогатої худоби.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

МІД десеровий сьвіжний курацийний, з власної пасіки, 5 кл/гр. 6 К 60 с. franco. **Корінєвич, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій агенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижденника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та агенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходять два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зшитів) 3 марки 75 фенів. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„НЕКТАР“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних вистаках в Парижи.

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. — 410 грам.)

Вага пачка в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

Дуже величавий образ компатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою. Набути можна у

Антона Хойнацкого Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция се принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

П'яте цїлком перероблене і побільшене виданє, новіє.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.800** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть літературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїарда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).